

Arneres de Les Serres

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Les Serres
Alçada: 389

Coordenades:

Latitud: 41.63426
Longitud: 1.89821
UTM Est (X): 408231
UTM Nord (Y): 4609756

Classificació

Número de fitxa 08179 - 200
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX

Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: Aquest indret va ser engolit per les flames ja fa uns anys. La mateixa escalfor del foc va afectar l'estructura. Amb el seu abandonament, la vegetació l'ha gairebé engolit.

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Accés Difícil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Privada

Titular: 08178A0080002700000OP

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: dj., 18/04/2019 - 02:00

Descripció

Arneres localitzades al nord-oest de les Serres. L'accés es fa pujant des del carrer de Ramon Martí o des de l'Avinguda de Vacarisses fins a trobar un camí costerut, de terra, que mena fins a l'alzina. D'aquí prendre la direcció cap el Collet dels Capellans sense mai deixar-lo. Les restes estan situades després d'un recorregut de 730 metres. Un cop arribats al revolt del camí, entrar per un corriolet que hi ha a mà esquerra, tot enfilant-se pel marge. Es tracta de les restes de dues arneres d'armari rudimentàries que formaven part d'un conjunt molt més extens alineat que resseguia el marge. Només dues queden dempeus, amb la terra que les ha mig colgat pel seu interior. Les pedres són sempre planeres, disposades en vertical i per sobre d'elles una llosa horitzontal.

Observacions:

Localitzades i documentades per primer cop durant la realització del treball de camp pel Mapa de Patrimoni Cultural del municipi.

Inventariat dins del projecte Wikipedra de l'Observatori del Paisatge de Catalunya a la categoria d'Altres construccions amb el número 2032.

Història

Les arneres construïdes aprofitant els marges de pedra seca són el testimoni d'una arquitectura popular que relaciona l'home amb l'aprofitament dels recursos naturals i l'economia de subsistència. En un indret on la pedra era el material de construcció per excel·lència no hauria de ser estrany trobar murs de pedra seca o baumes emprats per tenir-hi arneres. Malauradament n'han quedat molt poques d'aquestes construccions. Els processos de mecanització del camp o l'abandonament de les terres de conreu, han esborrat algunes de les construccions més representatives de l'arquitectura popular rural. Podríem considerar que les primeres arnes a més dels eixams localitzats a la natura haurien pogut estar troncs d'arbres buidats com l'escorça de suro, en el sentit més rudimentari. Les tècniques s'haurien perfeccionat amb el pas dels segles per tal d'aprofitar al màxim la mel i la cera. Moltes cases i masos tenien arnes per al consum familiar, procurant-se els eixams silvestres i semi-domesticant les abelles. Durant el procés de construcció dels murs calia tenir molt present les dimensions de les arnes i la tipologia per tal de poder-les encabir correctament. L'arna podia ser feta amb el tronc buidat d'un suro, com en queden encara al Maresme i al Vallès, de canya o de sarga i també de fusta, aprofitant una portadora vella, o una capsa de llauna. Amb aquestes construccions es podien protegir les abelles i la mel no només de les inclemències del temps sinó també d'alguns depredadors, ja que emprant aquest sistema només quedava al descobert la cara exterior de l'arna amb els forats d'entrada i sortida de les abelles.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Wikipedra, construccions de pedra seca \(Categoria Altres construccions: 2032\)](#)

